

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 18-ਏ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਚੋਣ ਲੜਨ ਲਈ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਆਧਾਰ ਵਾਲੇ ਹਲਫਨਾਮੇ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਰੀਨ ਨੇ ਸ਼ਿਵਸੰਕਰ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰੇਂਦਰ ਨਾਥ (4) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦੁਬਾਰਾ ਅਨੁਪਾਤ .ਫੈਸਲਾ ਹੱਥ ਵਿਚਲੇ ਕੇਸ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ। ਬਿਨਾਂ ਸ਼ੱਕ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13-ਏ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਪਰ ਇਸ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਆਧਾਰ ਵੀ ਸਨ। ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਹਲਫਨਾਮੇ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਫਾਰਮ ਵਿੱਚ ਸੰਮਨ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਬੇਦਖਲੀ ਦਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਰਿਮਾਂਡ 'ਤੇ ਰੋਕ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।

(10) ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਸੋਧ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਖਰਚਿਆਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਰਡਰ ਨਹੀਂ। ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਇਮਾਰਤ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਮਹੀਨੇ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਜੇ.ਐੱਸ.ਟੀ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਸ.ਐਸ. ਗਰੇਵਾਲ ਅਤੇ ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.

ਸ਼ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ,
ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, - ਐਪੀਲੈਟ।

ਬਨਾਮ

ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ, - ਜਵਾਬਦਾਰ।

1979 ਦੇ ਆਰਡਰ ਨੰਬਰ 52 ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ।

9 ਅਗਸਤ, 1991

(4) 1989 (2) R.C.J. 527.

ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925— ਐੱਸ. 34(1)- ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ—ਕੰਧਨ ਦੀ ਸਿਰਜਣਾ—
ਅਪੀਲ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਸਿਰਫ ਯੋਗਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ — ਡਿਵਾਲਟ ਵਿੱਚ
ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ — ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਅਯੋਗ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਏ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ
ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਧਿਰ ਹੀ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇਸ ਦੁਆਰਾ
ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ
ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ
ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਮਲਿਆਂ
ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ।

(ਪਰਾ ੫)

Sharomini Gurdwara Parbandhak Committee, Amritsar v.
Mohinder Kaur (S. S. Grewal, J.)

28 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲੀ ਅਪੀਲ, 1978 ਦੀ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 392 ਨੂੰ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਖਰਚੇ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰਦੇ ਹੋਏ।

ਦਾਅਵਾ: ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਰਜ਼ੀ, 1963 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 259 ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਲਈ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਕੋਡ, ਜੋ ਕਿ 18 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

ਸੀ ਸਾਡੇ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਉਲਟਾਉਣ ਲਈ,

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਗੁਰਬਚਨ ਸਿੰਘ ਨੇ ਕੀਤੀ।

ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਵਲੋਂ ਐਡਵੋਕੇਟ ਟੀ.ਐਸ.ਮਾਂਗਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਐਸ.ਐਸ ਗਰੇਵਾਲ, ਜੇ.

(1) ਇਹ ਅਪੀਲ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਮਿਤੀ 28 ਨਵੰਬਰ, 1978 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ ਮਿਤੀ 18 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦਾ ਹੁਕਮਨਾਮਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕੋਡ ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਯੋਗ ਸੀ ਅਤੇ 20 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੇ ਸਿਵਲ ਮਿਕਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ। 1974 ਦਾ ਨੰਬਰ 213 ਰੈਜ਼ ਜੁਡੀਕਾਟਾ, ਸਿਵਲ ਮਿਸਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਦਾਇਰ 1978 ਦੇ ਨੰਬਰ 392 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਐਸਜੀਪੀਸੀ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

(2) ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਨਿਪਟਾਰੇ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਮਹੰਤ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੇ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਐਕਟ, 1925 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਐਕਟ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ) ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਤੇ 10 ਅਧੀਨ ਸੰਯੁਕਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਸੰਸਥਾ, ਅਰਬਾਤ, ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਸਾਹਿਬ। ਜਲਾਲਦੀਵਾਲ, ਤਹਿਸੀਲ ਬਮਾਲਾ ਦੇ ਮਾਲ ਅਸਟੇਟ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਅੰਦਰੋਣੀ। ਉਦਾਸੀ ਸੰਪਰਦਾ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਸੰਗਰੂਰ ਇੱਕ ਧਰਮਸ਼ਾਲਾ ਸੀ ਨਾ ਕਿ ਸਿੱਖ ਗੁਰਦੁਆਰਾ। 1963 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 259 ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਦਾਅਵੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਨੂੰ 28 ਅਗਸਤ, 1963 ਲਈ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰੋਸੈਸ ਸਰਵਰ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ 2 ਫਰਵਰੀ, 1963 ਨੂੰ ਹੋ ਗਈ। ਕੇਸ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ 28 ਅਕਤੂਬਰ ਤੱਕ ਮੁਲਤਵੀ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। 1963 ਜਿਸ ਦਿਨ ਡਾਇਲ ਦਾਸ ਨੇ ਮਹੰਤ ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦੇ ਵਜੋਂ ਫਸਾਦੇ ਜਾਣ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਖਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ ਸਮੇਤ ਸਬੰਧਿਤ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ 18 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਲਈ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਡਾਇਲ ਦਾਸ ਉਸ ਦਿਨ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 28 ਜਨਵਰੀ 1974 ਨੂੰ SGPC ਨੇ ਸਿਵਲ ਮਿਸ. 1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ. 213 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ

ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ 18 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦਾ ਹੁਕਮ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ। ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇੱਕ ਅਯੋਗਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਅਧੀਨ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਇਸ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਡਾਇਲ ਦਾਸ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸੰਮਨ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਅਨੁਸਾਰ ਡਾਇਲ ਦਾਸ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਰ ਚੁੱਕਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ SGPC ਨੇ ਸਿਵਲ ਮਿਸ. 11 ਮਾਰਚ, 1974 ਨੂੰ ਡਾਇਲ ਦਾਸ ਦੀ ਵਿਧਵਾ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਕਸਾਉਣ ਲਈ 1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 241 ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਡਾਇਲ ਦਾਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਪ੍ਰਤੀਨਿਧੀ ਵਜੋਂ ਉਲਝਾਉਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇੱਕ ਹੋਰ ਸਿਵਲ Misc.

ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦਰਖਾਸਤ ਨੰਬਰ 248 ਆਫ 1974 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦਿਆਲ ਦਾਸ ਦੀਆਂ ਚਾਰ ਨਾਬਾਲਗ ਧੀਆਂ, ਸੁਰਿੰਦਰ ਪਾਲ ਕੌਰ, ਅਮਰਜੀਤ ਕੌਰ, ਪਰਮਜੀਤ ਕੌਰ ਅਤੇ ਇੰਦਰਜੀਤ ਕੌਰ ਨੂੰ ਵੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਾਤਾ ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਰਾਹੀਂ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਾਇਲ ਦਾਸ ਦੇ ਸਾਰੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦਾ 18 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦਾ ਹੁਕਮ ਬਿਲਕੁਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ; ਇਹ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸਮਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। 20 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਬਿਸ਼ਨ ਦਾਸ ਦੀ ਮੌਤ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਦੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਨੁਮਾਇੰਦਿਆਂ ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਸਿਰ ਰਿਕਾਰਡ 'ਤੇ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ; ਕਿ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਖਤਮ ਹੋ ਚੁੱਕੀ ਹੈ ਅਤੇ ਉਕਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ 1974 ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰ: 213 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ। 20 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਨੂੰ ਐਸ.ਜੀ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਸਿਵਲ ਮਿ. 1974 ਦੇ ਨੰਬਰ 213 ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ। 1978 ਦੀ ਦੂਸਰੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੰਬਰ 392 ਆਫ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਦੀ ਧਾਰਾ 151 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼੍ਰੋਮਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਲਈ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 18 ਦਸੰਬਰ 1963 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਆਰ. ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨਾ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਪਾਬੰਦ ਸੀ। ਮਹਿੰਦਰ ਕੌਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵੱਲੋਂ ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਕਾਨੂੰਨੀ ਅਤੇ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਅਰਜ਼ੀ 'ਤੇ ਸੀਮਾ ਪਾ ਕੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਗਈ ਸੀ।

(3) ਤਿੰਨ ਧਿਰਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰੋ: -

1. 1963 ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 259 ਦੀ 18 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਦੇ ਡਿਫਾਲਟ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਧਾਰਾ 151, ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਕਿਰਿਆ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਅਯੋਗ ਹੈ? -
ਓ.ਪੀ.ਆਰ

Sharormni Gurdwara Parbandhak Committee, Amritsar v.
Mohinder Kaur (S. S. Grewal, J.)

2. ਕੀ 20 ਸਤੰਬਰ, 1974 ਦਾ ਹੁਕਮ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਨੰਬਰ 213 ਆਫ਼ 1974 ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਨਿਆਂ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਰਜ਼ੀ ਅਯੋਗ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ.
3. ਕੀ ਇਹ ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ ਬਿਨੈ-ਪੱਤਰ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਉਠਾਏ ਗਏ ਮੁਦਲੇ ਇਤਰਾਜ਼ਾਂ ਦੇ ਪੈਰਾ 3 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਲਈ -com ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ? ਓ.ਪੀ.ਆਰ.

ਇਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਦਾ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ (18 ਦਸੰਬਰ 1963 ਨੂੰ ਮੂਲ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੀ ਬਹਾਲੀ ਦੀ ਅਰਦਾਸ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ।

(4) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਿਆ ਗਿਆ।

(5) ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਮੁੱਦਲਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਉਠਾਇਆ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਦੋਸ਼ ਕੋਈ ਅੰਤਿਮ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਸ ਨੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿਚਲੇ ਅਸਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਉਕਤ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਬਰਕਰਾਰ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹੀ ਲਈ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਉਠਾਏ ਗਏ ਬਹਿਸ ਵਿੱਚ ਕਾਫ਼ੀ ਯੋਗਤਾ ਹੈ। “ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਿਰਫ਼ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਦੁਖੀ ਹੋਈ ਪਾਰਟੀ, ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਮਲੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਇਪਗਨਡ ਆਰਡਰ ਇੱਕ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਨਾ ਹੀ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਮੌਕੇ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਮਲਿਆਂ ਬਾਰੇ ਧਿਰਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, 18 ਦਸੰਬਰ, 1963 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਮੁੱਖ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਬਹਾਲ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੂਲ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਮੰਤਵ ਲਈ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਉਪਰੋਕਤ ਦੂਜੀ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(6) v Inwviewtlof ਵਿੱਚ: ਖਾਸ ਮਨਾਹੀ ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਸਬ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ, ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਜਾਂ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ ਅੰਤਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਐਕਟ: ਸਾਨੂੰ ਭਾਗੁਜਨ ਸਮਾਘ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਗੁਰਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਬੰਧਕ ਕਮੇਟੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ (1), ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੁਲ ਬੈਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਤੋਂ ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਮਿਲਦਾ ਹੈ।

ਜਿੱਥੇ ਮੈਸਰਜ਼ ਜੇਠਾਨੰਦ ਐਂਡ ਸੰਨੜ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਸੋਧ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਅੰਤਿਮ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁਕਮ ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ, ਇਸ ਕੇਸ ਦੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 34(1) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਦੂਜੀ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਵੀ ਪਾਰ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ, ਅਰਥਾਤ, ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਝੂਠ ਇੱਕ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੋਈ ਮਾਮਲਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(7) ਭਗਵਾਨ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਅਥਾਰਟੀ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅੱਗੇ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੋਧ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸਿਵਲ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੇ ਕੋਡ ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਮਹਿਜ਼ ਵਿਧੀਗਤ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਿਰਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

(8) ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਸਾਡਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਈ ਅਪੀਲ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਰੱਖ-ਰਖਾਅਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਖਾਰਿਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਖਰਚੇ ਦਾ ਕੋਈ ਹੁਕਮ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ.ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:— ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ—ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ

ਐਸ.ਐਸ. ਸੋਢੀ ਅਤੇ ਅਜੋਕ ਭਾਨ, ਜੇ.ਜੇ.

ਮੈਸਰਜ਼ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਐਕਸਪ੍ਰੈਸ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ,
ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, - ਅਪੀਲਕਰਤਾ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1985 ਦਾ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼-ਟੈਕਸ ਸੰਦਰਭ ਨੰ. 8

13 ਅਗਸਤ, 1991

ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ, 1948-ਐੱਸ. 5 (1-^)- ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਨਿਯਮ, 1949- ਆਰ.ਐਲ. 29 (an) ਅਤੇ (arfi)— 30 ਮਾਰਚ, 1966 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ— ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਬੱਸਾਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ—ਚੈਸੀਜ਼ ਅਤੇ ਬੱਸਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਅਤੇ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਹਨ —ਚੈਸੀਸ ਦੀ ਖਰੀਦ ਮੁੱਲ - ਮਲਾਕਣਕਰਤਾ ਦੇ ਕੱਲ ਟਰਨਓਵਰ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੱਟਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ —ਚੈਸੀਸ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹੀ ਗੱਲ

(2) ਏਆਈਆਰ 1961 ਐਸਸੀ 794.